

[Landbrugsministeren.]

han se, at af de Grunde, jeg anførte før, er det meget faa større Landmænd, der er med, og jeg anser det altsaa heller ikke for rigtig, undtagen rent undtagelsesvis, at optage større Landmænd i Driftslaane foreninger. Men naar der er Tale om dette, ogsaa gennem Driftslaane foreninger at forebygge, at Landmænd, der har Brug for hele deres Høst og meget mere til, i denne Tid tvinges til at sælge dette Driftsmiddel ud til lav Pris for senere at købe det tilbage til høj Pris, synes jeg for mit Vedkommende ikke, der er Grund for det ærede Medlem Hr. Bording, og navnlig ikke for det ærede Medlem Hr. Bording, til at stille det op som noget, der var en daarlig Spekulation, og noget, som laa helt udenfor Driftslaane foreningernes Hensigt.

I Besvarelse af det Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede vedrørende Driftslaane til Fiskerne, skal jeg her oplyse, at der om kort Tid vil blive fremsat et Forslag for Folketinget, hvorved der ogsaa for denne Bevillings Vedkommende sker en Forhøjelse.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen spurgte mig, om det var min Hensigt, naar nu ogsaa disse 6 Millioner var opbrugt, da at stille Forslag om yderligere 6 Mill. Kr., for saa kunde det ærede Medlem for sit Vedkommende forudse, at han da vilde være betænkelig. Men skal vi nu ikke indskrænke os til det, der ligger for her? Det, jeg spørger om, er: Er det ærede Medlem betænkelig ved at bevilge de 6 Mill. Kr., her er foreslaaet, eller er han det ikke? Hvis de bliver brugt, hvad der ikke er sikkert, og der foreligger en Situation, hvor der er Ønske om mere, maa jeg tage Stilling til, om jeg vil foreslaa dette, og saa maa det ærede Medlem tage Stilling til, om han vil bevilge det. Men jeg synes, vi skal tage Begivenhederne i den Rækkefølge, hvori de indfinder sig, og det Spørgsmaal, som med dette Forslag stilles til det ærede Medlem og hans Parti, er, om de vil være med til at bevilge disse 6 Mill. Kr.

Det ærede Medlem var saa inde paa nogle mere almindelige politiske Betragtninger, som jeg ikke synes vedkommer denne Sag, om Venstres store Ansvar, om Venstre, der havde indsat Bestemmelser om Arbejdstid og sanitære Krav til Erhvervenes Virkeforhold, og under denne lange Række af Forbrydelser, vi har begaaet, ogsaa om dette, at vi havde fritaget Nationalbanken for at indløse sine Sedler med Guld.

Jeg indrømmer, vi har selvfølgelig et stort Ansvar paa os og har begaaet mange

Fejltagelser; men man kunde næsten af det ærede Medlems Tale faa det Indtryk, at det var Venstre, der havde siddet og lavet alle de Ulykker, der var sket, og at det konservative Folkeparti havde staaet ved Siden af og vredet sine Hænder og gjort alt for at afværge det. Men i alle de Eksempler ved jeg ikke et eneste, hvor det konservative Folkeparti ikke glad og veltilfreds har staaet ved Siden af Venstre og været med til at anrette alle de Ulykker, der i saa Henseende er sket i Aarenes Løb. Men det er en Opgørelse for sig, jeg synes ikke, den i og for sig vedkommer dette Forslag, og jeg skal derfor ganske lade den ligge.

Dog vil jeg sige til det ærede Medlem, at naar han vilde gøre sit Partis Stilling afhængig af, hvorledes jeg vilde svare paa de Spørgsmaal, han stillede, maa jeg beklage, at jeg ikke ved, hvad jeg skal svare paa. Han sagde noget om, at Staten bør gribe ind paa en helt anden Maade, men det ærede Medlem oplyste mig ikke i sin Tale om, paa hvad Maade Staten bør gribe ind, og jeg kan derfor ikke tage nogen Stilling til, hvad han i saa Henseende har hentydet til.

Saa skal jeg sluttelig til det ærede Medlem Hr. Holdgaard sige, at naar de 6 Mill. Kr. er brugt, vil jeg indrømme, at det ikke er det ærede Medlem Hr. Holdgaards Skyld, lige saa lidt som det er det radikale Partis Skyld, for saa vidt jeg ved, har Repræsentanter for dette Parti paa Talerstolene Landet over advaret paa det kraftigste imod at gaa ind i Driftslaane foreninger. Selvfølgelig er der ogsaa en Risiko derved, og jeg skal ikke bebrejde dem, at de har foreholdt Folk deres Ansvar ved at gaa ind; men naar de her paa Rigsdagen har været saa bange for dette solidariske Ansvar og har kæmpet af al deres Magt mod Oprettelse af Driftslaane foreninger paa dette Grundlag, synes jeg dog, at de har været mere bange for det solidariske Ansvar ude hos Landmændene end for deres eget Ansvar overfor Statens Midler og overfor dem, der til syvende og sidst skal betale det hele, nemlig Skatteyderne her i Landet.

Og naar nu det ærede Medlem begyndte med at spørge mig om, hvorledes disse Betæneligheder blandt Landmændene var overvundet, ja, saa er det et af de Spørgsmaal, som det er vanskeligt for en Minister at besvare. Det ved jeg virkelig ikke. De Radikale har sikkert deres Betæneligheder endnu, og de har ogsaa søgt at indpode dem i saa vide Kredse som muligt. Hvorledes